

[Ninn-Mansen.]

vist, at de offentligt ansatte ikke behøver at bøje sig for organisationstvung.

Det radikale venstre har ligeledes allerede i midten af 1950'erne forsøgt at sætte en begrænsning for organisationernes muligheder for at yde økonomiske bidrag til politisk virksomhed. Men forslagene måtte opgives, fordi omgængelsesmulighederne ville være talrige og lovgivning derfor illusorisk. Det lykkedes ikke dengang Bertel Dahlgaard at skrive et forslag, som kunne stå for en nærmere saglig prøvelse, og jeg tror, noget tilsvarende må siges om de to næsten enslydende lovforslag, der foreligger, først fra fremskridtspartiet og dernæst fra venstre.

Er der nu nogen grund til at interessere sig for en lovgivning eller andre regler vedrørende de angreb på den personlige frihed, der opstår igennem organisationstvung og andre forsøg på at tvinge folk ind i et bestemt organisationsmæssigt mønster? Jeg synes det.

For det konservative folkeparti er det noget aldeles afgørende at hævde de personlige rettigheder og bistå dem, hvis rettigheder krænkes. Efter vor mening er det også farligt for hele vort samfundssystem, hvis man begynder at glide og affinde sig med visse krænkelser, for hvad kan det ikke føre med sig? Vil virkningerne ikke blive, at den frihed, som vi ønsker, går ganske tabt? Hvis man accepterer, at medlemmer af organisationer kan spærre for andres adgang til deres arbejdsplads, hvad bliver så det næste? Bliver det en afspærring af boligen, så bestemmelsen i grundloven om boligens ukrænkelighed bliver illusorisk? Eller bliver det en afspærring af valglokaler, så hele vort folkestyres idé forsvinder? Eller er det rimeligt at tvinge et menneske, der lægger vægt på et frit samfund, til at yde bidrag til Danmarks kommunistiske parti, som efter min opfattelse står for noget ganske andet end vort nuværende samfunds opbygning og levemåde? Ja men denne bidragspligt er jo i dag for mange mennesker en betingelse for at kunne få lov til at arbejde. Synes man i øvrigt, at det stemmer med hele den udbredte tankegang her i landet om vore medborgeres selvbestemmelsesret, at en organisationsledelse uden samfundsmyndighedernes indblanding kan påtvinge folk et med-

lemskort og et tvangskontingent til denne forening? Jeg synes ikke, det er rimeligt.

Heldigvis ser det ud til, at der på nogle af disse områder er et stort flertal her i tinget, der vil bidrage til, at den enkelte kan få opfyldt sine rettigheder, og jeg håber, at der vil kunne etableres et flertal for at sikre disse rettigheder andre steder, hvor regeringen og det parti, der står bag regeringen, har været mere afvisende.

Statsministerens udtalelser i folketinget til hr. Schlüter viste enighed om, at ingen har lov til at spærre vejen for den, der går i et lovligt ærinde. I tre samråd med justitsministeren har jeg fået samme opfattelse, nemlig at det er retsstridigt at hindre folks adgang til deres arbejdsplads. Det synspunkt har justitsministeren jo også i dag givet udtryk for, ligesom bl. a. professor Illum har givet udtryk for det.

Tilbage er kun en garanti for, at landets lovlige myndigheder vil håndhæve, hvad de to ministre her har sagt. Jeg kan ikke på forhånd se, om det er aldeles nødvendigt som foreslået at ændre straffeloven for at sikre en bistand til dem, som nogle vil forhindre i at gå ind på deres arbejdsplads; det drejer sig jo ikke altid om at kriminalisere mest muligt, hvis man kan klare det på anden måde. Jeg tror ikke, vi får et bedre samfund ved at gøre mest muligt til noget kriminelt.

Jeg venter nu en klar tilkendegivelse fra justitsministeren om, at de politimyndigheder, der er under ham, også i de tilfælde, hvor han selv og statsministeren har talt om retsstridigheden, vil kunne bistå borgerne.

Jeg havde egentlig ventet, at justitsministeren, som jo er et meget praktisk menneske, havde efterkommet invitationen til at komme i arbejdsmarkedsudvalget i går, sådan at vi kunne have drøftet det spørgsmål færdig i fortsættelse af to tidligere udmærkede samråd i arbejdsmarkedsudvalget. Men jeg er overbevist om, at den lejlighed kan justitsministeren så få næste onsdag, når arbejdsmarkedsudvalget har møde, eller vi kan måske klare det i dag. For det er jo aldeles nødvendigt, når regeringen ganske rigtigt siger, det er retsstridigt, når man gør det og det, at vi andre så kan være aldeles sikre på, at så vil de myndigheder, der er underlagt justitsministeren, bistå med at